ДОМАШНІМ МАЙСТРАМ І РАДІОЛЮБИТЕЛЯМ

СВОЇМИ РУКАМИ

№ 30 (258)
25 жовтня 2009 р.
Ціна договірна

ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА-ЕНЦИКЛОПЕДІЯ

ЗРОБІТЬ САМІ ВСЕ ДЛЯ ДОМУ, ДЛЯ ДАЧІ, ДЛЯ БІЗНЕСУ, ДЛЯ ВИЖИВАННЯ

РЕШЕТО ДОПОМОЖЕ ПРИ СОРТУВАННІ БУЛЬБ...

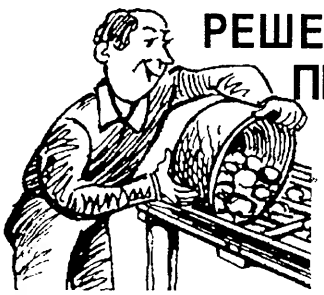

З глибини віків прийшло до нас решето (за визначенням знаменитого словника В.Даля - «будь-яка несуцільна річ із сквозниною, з проміжками, з прольотами») і решето («барабан із сітчастим дном для просівання чого-небудь, велике сито: рід ящика з дірчастим дном» - *там же*). Увійшовши як складові частини в безліч машин і механізмів, вони, схоже, не втрачають своєї актуальності й у своєму споконвічному вигляді. Більше того, взаємно доповнюють одне одного, здобуваючи нові якості.

Якщо хочете заощадити час на сортуванні вирощеної картоплі, то зробіть нескладний решітчастий стіл. Як стільницю використайте невисокий, заздалегідь збитий дерев'яний ящик розмірами 1500x800x5 мм. Дно його виконайте з подовжніх ре-

(Закінчення на с.5)

ЗАПУСК АВТОМОБИЛЯ ...ОТ РОЗЕТКИ

Каждый автоводитель знает, как порой бывает трудно запустить двигатель автомашины зимним утром после длительной стоянки. Однако сравнительно простое пусковое устройство с питанием от сети переменного тока напряжением 220 В существенно облегчит эту задачу.

Устройство состоит из двух частей (*рис.1*): одна - сетевой источник питания (напряжение 12...14 В); вторая часть смонтирована в моторном отсеке автомобиля. Соединены они между собой с помощью специального разъема. В моторном отсеке с помощью кронштейна (*рис.2*) укреплена плата, на которой смонтированы кнопка SB1 (для «проворачивания» и пуска двигателя), переключатель SA1 «аккумулятор - сеть» и вилка разъема X1 (для подключения к источнику питания).

Устройство обеспечивает проворачивание коленвала двигателя, а также запуск двигателя ключом замка зажигания или кнопкой SB1 при включенном зажигании. При этом от источника питания энергию получают от аккумулятора

(Закінчення на с.3)

ЯК ПОЛІПШИТИ РОБОТУ ПЕЧІ

Піч і сьогодні залишається неодмінною належністю більшості сільських будинків і будинків на садових ділянках. Незважаючи на те, що печей будується не менше, а навіть більше, ніж колись, гарного пічника знайти важко. Професія ця стала дефіцитною. І за цю роботу беруться люди недостатньо кваліфіковані. Тому й печі в них виходять нескладні: або в них погано горить паливо - тут тепла взагалі не чекай, або паливо горить добре, а жари немає - все вилітає в трубу. У першому випадку погано йде процес горіння, не вистачає кисню, і температура в топці не піднімається вище 400... 500°С. В другому випадку теплота, що виділилася при згорянні палива, не передається стінкам топки й опалювальному щитку, піч має низький КПД, перевитрачає паливо.

Якщо вам не повезло і ви виявилися власником погано працюючої печі, можна спробувати усунути дефекти, не ламаючи її від труби до фундаменту. У більшості випадків досить зробити деякі перебудови, і вона стане працювати хоча й не відмінно, але досить добре.

Щоб краще усвідомити схему роботи печі і причини дефектів, розберемо один із типових випадків, що відбувся не дуже давно в одному українському селі. У грудні, коли вже вдарили морози, двоє людей похилого віку в'їхали в тільки що куплений будинок. Коли вони стали топити, то виявили, що піч горить погано, піддимлює і за весь день не нагріла будинок. Опалювальний щиток і духовка були ледве теплими. Маючи в старому будинку прекрасну грубку, вони і дня не захотіли жити в димі і холоді. Треба було терміново виручати старих, негайно налагоджувати їм опалення. Однак г[illegible]овну переробку не могло бути й мови - надворі стояла зима, розчин відразу ж замерзав.

Це була опалювально-варильна піч із плитою, щит-

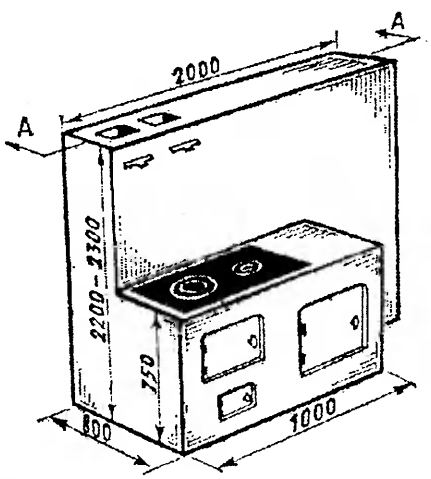

Мал.1. ***Опалювально-варильна піч із щитком.***

(Закінчення на с.2)

Наші передплатні індекси: по Україні - 35392, по Полтавській області - 37681

ЯК ПОЛІПШИТИ РОБОТУ ПЕЧІ

(Закінчення. Початок на с.1)

ком із п'ятьма димооборотами і теплою лежанкою. Усе підключалося до однієї труби. Для гарної роботи системи плита, зблокована з щитком, потребує уважного догляду, а розміри щитка і кількість каналів у ньому повинні бути добре збалансовані. У протилежному випадку горіння палива йде погано, щиток не нагрівається, плита димить.

Огляд печі показав, що вона буквально задихається в димі. З топливника гарячі гази проходили над духовкою (див. *мал.2*), обгинали її і проходили через хайло (термін не дуже благозвучний, але загальноприйнятий) - отвір у задній стінці топки топливника - ішли в горизонтальний канал і далі в димообороти. Хайло мало розміри 25х30-75 кв.см, канал - 425 кв.см. І без того недостатній перетин хайла зменшився за рахунок рясного відкладення сажі.

Ремонт почався зі зняття чавунного настилу плити і збільшення перетину хайла до 1500 кв.см. Горизонтальний канал розширили до 800 кв.см. Там і там зверху було вибито по кілька цеглин, наскільки дозволяла конструкція плити.

Затопили піч. Вона легко розгорілася і швидко набрала тягу. Диму не було й у помині. Буквально через годину плита розігрілася докрасна, а в духовці скипіла вода в чайнику. Однак щиток навіть після кількох годин топки прогрівся тільки на початку горизонтального каналу, інша частина залишалася ледве теплою. Існуюча п'ятиоборотна система газовідходів створювала надмірний опір газам, що відходять, і знижувала їхню температуру нижче точки роси. Довелося почати більш грунтовне "лікування" грубки.

Приступаючи до будівництва або ремонту вогнища, важливо визначити оптимальну площу щитка. При розрахунках виходять із наступних даних. У плиті за час готування їжі спалюється в середньому 15 кг дров або еквівалентна цьому кількість вугілля. КПД плити дорівнює 0,5-0,6. Отже, у топливнику буде вироблено (вважаючи теплотворну здатність палива - 14600 кДж/кг) за добу: 14600х15х0,6-131400 кДж.

Опалювальний щиток - пристрій, використовуючий вторинні енергоресурси - може утилізувати 35% теплоти, що міститься в газах, які відходять від плити. Він акумулює за добу 131400х0,35= =46000 кДж, що забезпечує середньогодинну тепловіддачу щитка 2000 кДж. Ця величина не залежить від розмірів поверхні теплосприйняття. Тому збільшувати кількість димооборотів більше трьох, а також розвивати поверхню тепловіддачі щитка понад 4 кв.м не тільки даремно, але й шкідливо. Гази, що відходять, вступаючи в контакт зі збільшеною теплосприймаючою поверхнею, переохолоджуються, виділяють конденсат і сповільнюють свій рух, утворюючи товстий наліт сажі в каналах.

Для усунення помилок у конструкції печі вирішено було зменшити довжину газового тракту, зберігши габарити щитка. Кращі способи досягнення зазначеної мети - розширення середнього (опускного) каналу або заміна послідовної системи димооборотів паралельною. У нашому випадку прийняли збільшення розмірів каналів (див. *мал.*), число яких скоротили до трьох. Розширення перетину димоходів у 2 рази знизило аеродинамічний опір у 4 рази, тяга істотно зросла.

Результати позначилися негайно. Вже через півтори години зняли верхній одяг. Щиток розігрівся так, що не терпіла рука.

Ще однією причиною поганого прогріву печі було те, що навіть при закритій засувці літнього ходу через нещільне її прилягання чимала частина тепла спалюваного палива летіла в небо, минаючи щиток. Ретельне припасування або тимчасове замазування засувки розчином значно знижує ці втрати.

Окремою проблемою стала реконструкція печі-лежанки. Спочатку лежанка підключалася до загальної системи димоходів і підігрівалася тільки вторинним теплом. Таке рішення, як це показано вище, невигідне з погляду використання поверхні тепловіддачі. Якщо з 1 кв. м поверхні печі, що працює на газах, які відходять, у приміщення надходить до 100 Вт, то піч, що має власний топливник, віддає з такої ж поверхні близько 600 Вт. Тому має сенс постачати лежанки підтопником, що діє в найхолодніші дні опалювального періоду. У міжсезоння досить невеликої кількості теплової енергії, що надходить від плити, що топиться. Виходячи з цих міркувань, лежанку обладнали топливником, власними топковою і піддувальною дверками.

Особливу увагу при ремонті приділили герметизації місць примикання дверок до цегельної кладки печі. Це було зроблено за допомогою шнурового азбесту. Ретельно перевірили щільність засувки труби. Через щілину в ній усього в 2-3 мм піч вихолоджає на кілька годин раніше. У будинку швидко стає холодно.

Ремонтні роботи закінчили за 2 дні. Старі були задоволені. Розтоплювалася піч у будь-яку погоду, добре горіло будь-яке паливо, навіть вугільний пил. Топили раз на добу, тільки в мороз і вітер - 2 рази. Гарна грубка в будинку - це не тільки тепло, але й радість людям.

(«Находчивый дедушка»)

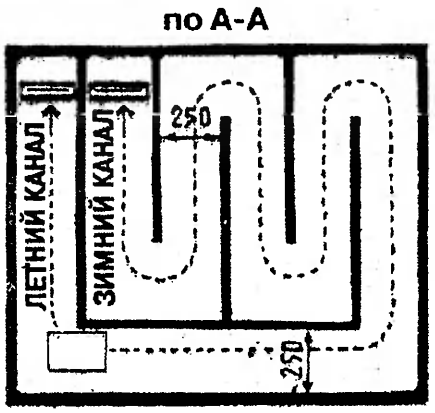

Мал.2. ***Розріз опалювального щитка (по А - А, мал. 1.). Колишня, п'ятиоборотна схема димоходів, хайло (прямокутник ліворуч) перетином 750 кв. см.***

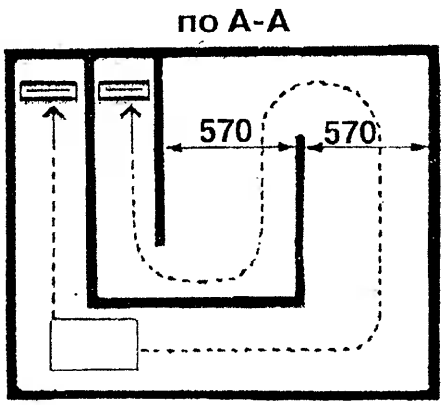

Мал.3. ***Розріз опалювального щитка (по А - А) (див. мал. 1). Щиток, перероблений по триоборотній схемі, перетин хайла збільшений до 1500 кв.см, розширено нижній горизонтальний канал, за рахунок розбирання перегородок збільшено перетин перших і другого вертикальних каналів.***

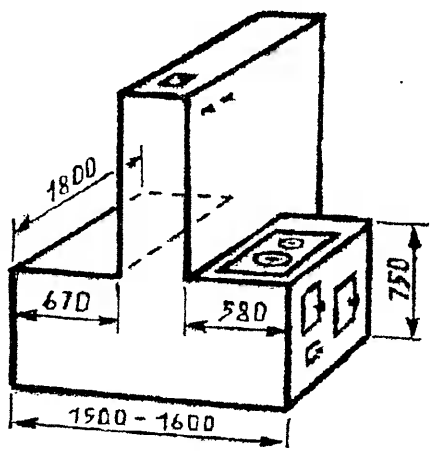

Мал.4. ***Опалювально-варильна піч з лежанкою.***

ЗАПУСК АВТОМОБИЛЯ ...ОТ РОЗЕТКИ

(Закінчення. Початок на с.1)

автомобиля. Работу устройства рассмотрим на примере автомобиля ВАЗ-2101. Подсоединяем источник к бортовой сети с помощью разъема X1 (*рис.1*). Переключатель SA1 устанавливаем в положение «сеть», а сам источник подсоединяем к сети 220 В. Ключ зажигания переводим в положение «выключено». Нажатием кнопки SB1 осуществляем проворачивание коленвала двигателя. При этом питание от аккумулятора через контакты кнопки SB1 подается на тяговое реле. Питание от источника через контакты 1-2 переключателя SA1 поступает на тяговое реле и далее через замкнувшиеся контакты тягового реле - на обмотку стартера. Запуск двигателя осуществляется ключом зажигания, как обычно. При включенном зажигании запуск осуществляется также при нажатии кнопки SB1. При использовании устройства на автомобилях «Москвич-2140» и «Запорожец» в работу вступают контакты 1-2 кнопки SB1, которые препятствуют попаданию тока от источника в систему зажигания автомобиля во время работы тягового реле. Провод, соединяющий контактную пластину «КЗ» на тяговом реле и зажим «ВК» катушки зажигания, необходимо отключить. Остальноет происходит так, как описано выше. После окончания работы устройство отключают от сети и от автомобиля, а переключатель SA1 устанавливают в положение «аккумулятор».

В качестве трансформатора Т1 использован переделанный автотрансформатор ЛАТР-1М. Переделка состоит в следующем. Обмотку делят на две равные по количеству витков части. Обе половины соединяют параллельно (бойтесь встречного включения обмоток) и доматывают 45-50 витков провода диаметром 1,5 мм. Это будет сетевая обмотка. После прокладки слоя изоляции наматывают обмотку II, состоящую из 15 витков провода сечением 40-50 кв.мм. Желательно, чтобы постоянное напряжение на аккумуляторе, при включенном пусковом устройстве не превышало 13.. 14,7 В. Тогда пусковое устройство можно использовать и для подзарядки аккумулятора. Диоды - ВК-200 (или другие, рассчитанные на выпрямленный ток не менее 200 А) установлены на текстолитовой пластине без радиаторов. Разъем X1 - самодельный.

Корпус розетки (*рис.3*) изготовлен из текстолита или другого изоляционного материала. В корпус запрессованы или вклеены гнезда (медная трубка d 1x1 мм), к которым припаяны соединительные провода. Вилка смонтирована на плате (*рис. 2*). Переключатель «аккумулятор - сеть» также самодельный. Его устройство видно из того же *рисунка*. Провода, по которым, осуществляется питание стартера, должны иметь сечение 30-40 мм и быть возможно короче. Наличие конденсатора С1 не обязательно.

А. ВОВК.

Шаровка, Харьковская обл.

М-К № 10/91

Рис.1. ***Принципиальная схема пускового устройства.***

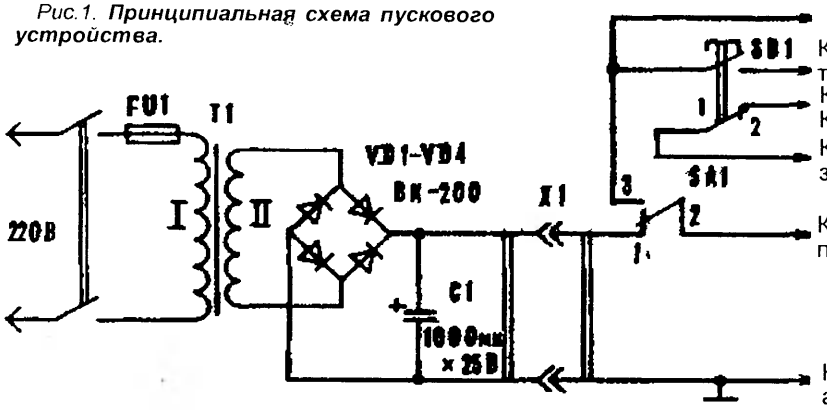

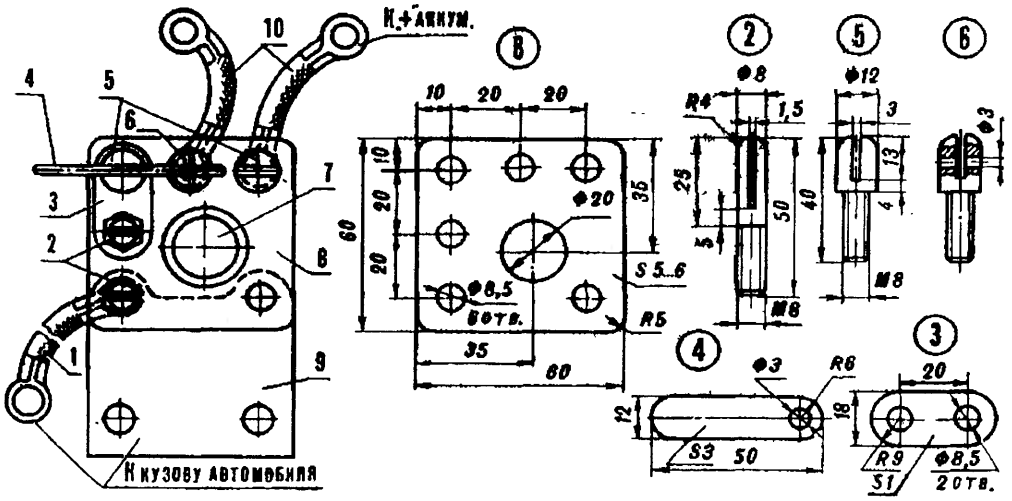

Рис.2. ***Плата:*** *1, 10 - соединительные провода, 2 - штыри, 3 - перемычка, 4 - рычаг переключателя, 5, 6 - контакты переключателя, 7 - кнопка, 8 - основание, 9 - кронштейн крепления.*

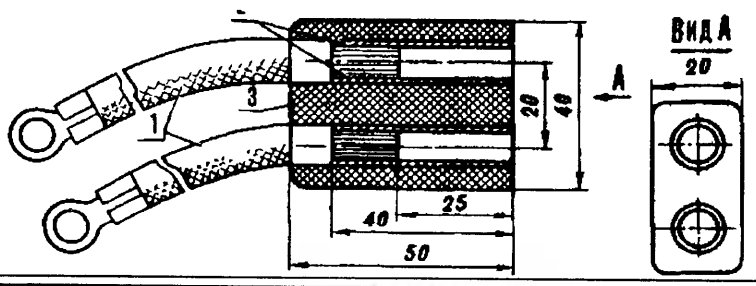

Рис.3. ***Розетка:*** *1 - соединительные повода, 2 - трубка, диаметром 10 мм, 3 - корпус.*

ЭЛЕКТРОФОРЕЗ ДОМА

Предлагаемый электрофорез представляет собой регулируемый стабилизатор тока (*рис.1*). Он содержит понижающий трансформатор Т1, двухполупериодный выпрямитель VD1 - VD4, конденсатор фильтра и стабилизатор тока на транзисторах VT1 - VT3. Регулировка тока осуществляется резистором R6. Величину тока в приборе определяют миллиамперметром РА1. На выходе вторичной обмотки трансформатора Т1 устанавливается напряжение 24...26 В.

Для повышения электробезопасности при пользовании электрофорезом требуется тщательное изготовление понижающего трансформатора. Так как вторичная цепь потребляет около 300 мВт, толщина провода вторичной обмотки выбирается из соображений удобства ее намотки (чтобы не оборвалась и разместилась на каркасе).

Между первичной и вторичной обмотками укладывается хорошая межобмоточная изоляция - 3-4 слоя лакоткани.

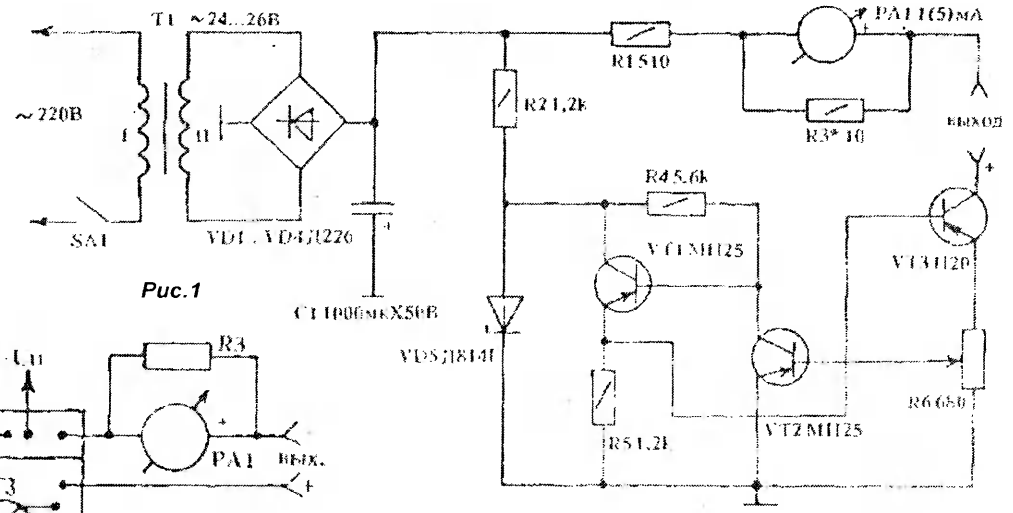

Рис.1

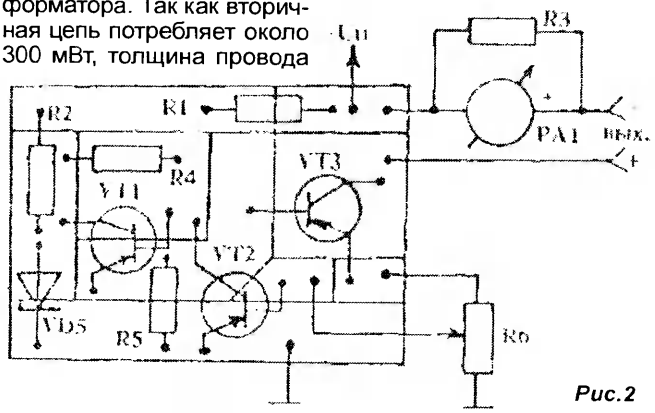

Рис.2

Корпус прибора лучше сделать из диэлектрика: пластмассы или дерева. На передней панели размещаются клеммы, миллиамперметр, тумблер включения сети и переменный резистор.

Вся электронная схема располагается на плате из фольгированного стеклотекстолита (*рис.2*). Монтаж осуществляется со стороны фольги, которая разрезается на токонесущие части резаком.

После сборки по эталонному амперметру при коротком замыкании между выходными клеммами подбирается резистор шунта R3.

Полное отклонение стрелки прибора должно быть 5 мА.

Электродами служат две свинцовые пластинки 30х50 мм, толщиной 0,5-0,8 мм. Пластинки при процедурах вставляются в мешочки из белой бязевой ткани.

Место наложения электродов, полярность, количество лекарства и требуемую величину тока определяет врач-физиотерапевт.

А. ПАРТИН.

620085,
г.Екатеринбург,
ул.Зенитчиков, 14а - 48.

«Радиолюбитель» 6/93

МЕРЯЕМ УРОВЕНЬ ЖИДКОСТИ

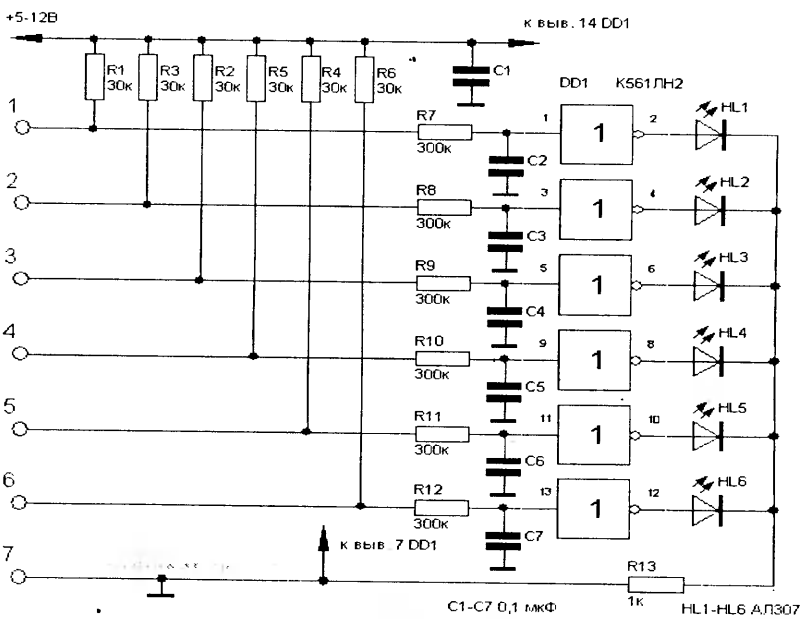

Простенькая схема уровнемера приводится ниже.

Особых комментариев вроде не требуется, но пару слов следует сказать. Прежде всего о конструкции датчика.

Тут большое поле для фантазии, но например, он может быть таким: берем узкую полоску двухстороннего фольгированного текстолита, одну сторону оставляем сплошной и подводим туда провод от контакта номер 7 (по *схеме*). На второй стороне вырезаем нужные нам по величине и с нужными нам промежутками полоски фольги. В количестве 6 штук.

Схема еще хороша тем, что если вам мало 6 уровней и нужно измерять уровень более точно, то ничто не мешает собрать вторую, третью, десятую аналогичную схему и изготовить такой же датчик, расположив все это последовательно. По мере увеличения уровня жидкости светодиоды будут загораться, по мере уменьшения - гаснуть.

Источник: www.radiokot.ru

РОБИМО ВУЛИК САМІ

Багатокорпусний вулик найбільше відповідає природі бджіл. Відомий він із 1851 року. Саме тоді його винайшов видатний американський бджоляр Л. Лангстрот. Такий вулик складається з 4-6 однакових корпусів, магазинних надставок, дна, кришки, стелі, розділювальних грат, льоткового вкладиша й інших атрибутів.

Загальна площа стільників вулика з 4 корпусів складає 6,64 кв.м. Кожен корпус комплектується десятьма рамками розміром 435х230 мм. Внутрішні розміри корпуса 450х375х х240 мм. Товщина стінок 35 мм. Із зовнішньої сторони стінок посередині, на 70 мм нижче верхньої крайки, вибирають пази, щоб було зручно працювати з корпусами (підйом, транспортування і т.п.). У передній стінці кожного корпуса робляться круглий верхній льоток, який закривається втулкою. Стеля розміром 490х400 мм складається з кількох 10-міліметрових дощок, скріплених у щит. У вулику передбачено піддашок. Він зручний тим, що в холодний час у нього поміщають утеплювальний матеріал і використовують для установки годівниці, поїлки.

Як робиться корпус? Із урахуванням зовнішніх розмірів і допусків заготовлюються дошки для передніх, задніх і бічних стінок. У передньої і задніх із внутрішньої сторони вгорі виймаються фальці для плічок рамок. Останні повинні опускатися нижче верхньої крайки стінки на 7 мм, щоб не давити бджіл при постановці кожного наступного корпуса на той, що знаходиться внизу. Стінки корпусів, якщо вони складаються з кількох дощок, скріплюють для зручності тимчасовими накладками. Вугли зв'язують у прямий шип або паз. Зібраний корпус обов'язково треба перевірити на прямий кут між стінками і на збіг їх верхнього і нижнього обрізів в одній площині. Окреме дно вулика робиться у вигляді дощатого листа з дощок товщиною 135 мм із ухилом до передньої стінки. Щит із трьох сторін окантовується обв'язкою. Попереду підганяється вкладиш дна, в якому є проріз для льотка довжиною 100 мм і висотою 10 мм. Знизу дно в кілька шарів покривається фарбою. Багатокорпусні вулики звичайно виготовляються безфальцевими. Фальці, якщо їх хтось робить, ускладнюють роботу з вуликом. Кришку багатокорпусного вулика, як правило, роблять у вигляді коробки, висота стінки якої приблизно 80 мм. Між периметрами коробки даху і корпуса, на який вона надівається, повинен залишатися зазор близько 5 мм. Це полегшить надягання даху, поліпшить вентиляцію вулика в зимовий час.

Багатокорпусний вулик має найбільшу площу стільників, що вигідно відрізняє його від вуликів інших систем. Для міцності конструкції всі деталі вуликів при зборці скріпляються казеїновим клеєм і цвяхами.

(«Хозяин»)

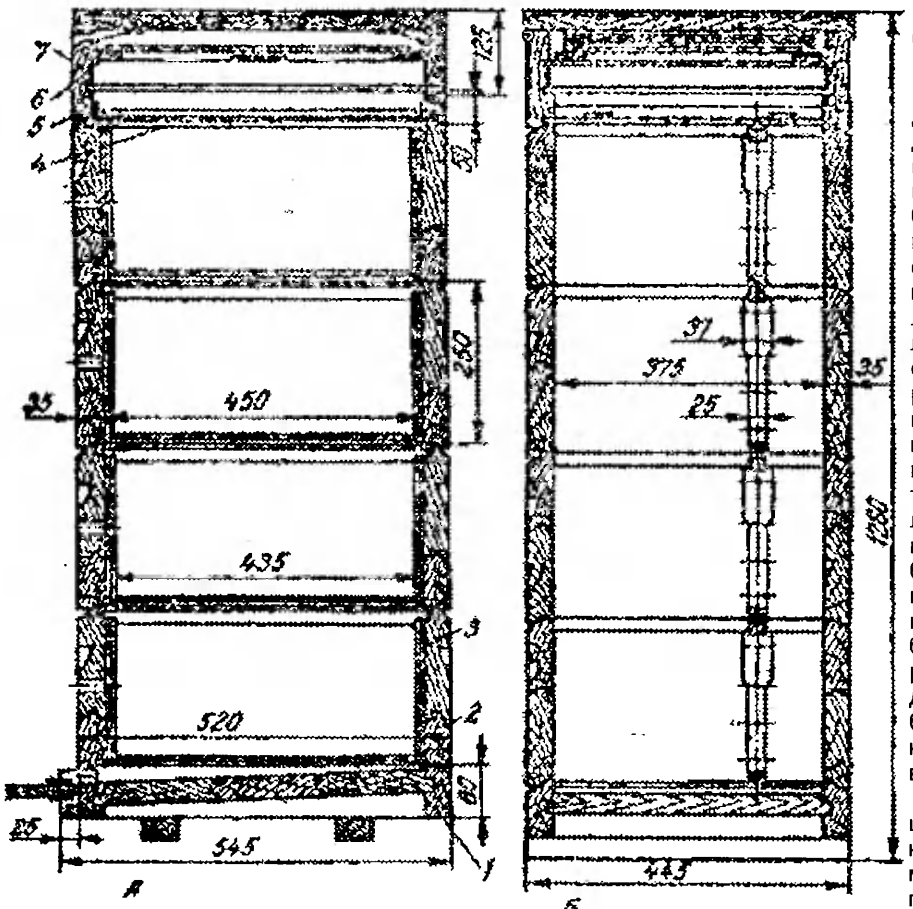

Багатокорпусний вулик: *1 - дно; 2 - корпус; 3 - рамка; 4 - стеля; 5 - піддашок; 6 - вентиляційна рама; 7 - дах.*

РЕШЕТО ДОПОМОЖЕ ПРИ СОРТУВАННІ БУЛЬБ...

(Закінчення. Початок на с.1)

йок із 30-40-мм проміжками для першої половини столу і з 70-мм - для другої.

Ящик-стільницю установіть на чурбанах-опорах під невеликим нахилом. Необхідно, щоб часта половина дна була вище рідкої. Тоді дрібна картопля, провалюючись між щілинами, буде відсортовуватися у верхній частині столу, а крупна - у нижній.

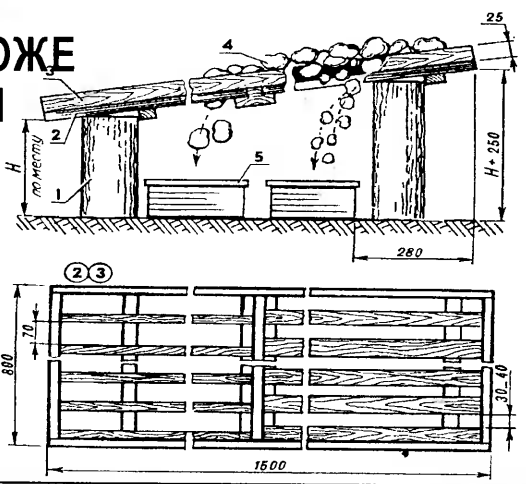

Мала механізація монотонної і стомлюючої праці, що називається, в наявності. Та й витрати часу, сил і засобів на неї мінімальні. Єдиний, мабуть, недолік у такого сортувального столу - хворі й ушкоджені бульби доводиться відбирати вручну.

А.ЖУК.

м. Хмельницький.

МОРГАЮЩИЙ СТОП-СИГНАЛ

Идея блока управления стоп-сигналом следующая: устройство служит для повышения безопасности движения и снижения вероятности возникновения аварии, управляя свечением ламп стоп-сигналов автомобиля. При нажатии на педаль тормоза лампы сначала работают в импульсном режиме (происходит несколько вспышек ламп в течение нескольких секунд), затем лампы переходят в обычный режим непрерывного свечения. Фонари стоп-сигналов, работающие в импульсном режиме, значительно эффективнее привлекают к себе внимание водителей других автомобилей, и снижают вероятность возникновения аварийной ситуации, в то же время при движении в пробке или при остановке на светофоре, когда приходится постоянно держать ногу на тормозе, мигающий сигнал не будет раздражать едущего сзади.

Для изготовления устройства было рассмотрено и отброшено несколько схем, в итоге подошла схема, которую можно посмотреть ниже (см. *рис.1*).

Схема работала, но, так как в качестве нагрузки предполагалось использовать светодиоды, было решено избавиться от реле и подключать светики прямо к транзистору, а транзистор заменить на полевик IRF540 (дешево, и не щелкает), а схема стала выглядеть так (см. *рис.2*).

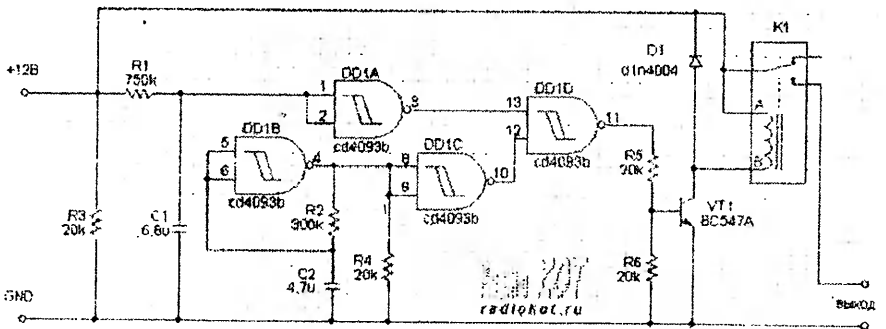

Рис.1

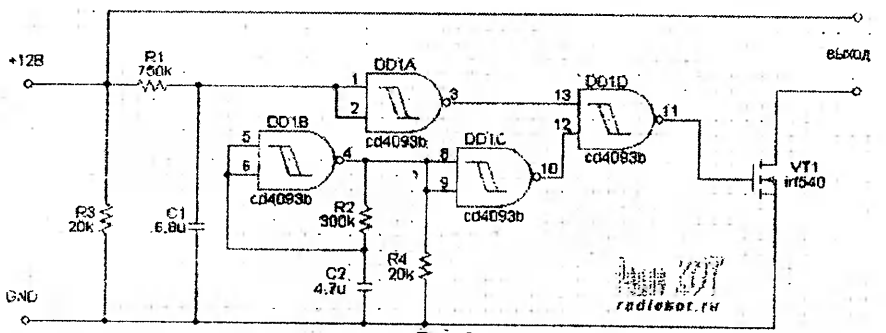

Рис.2

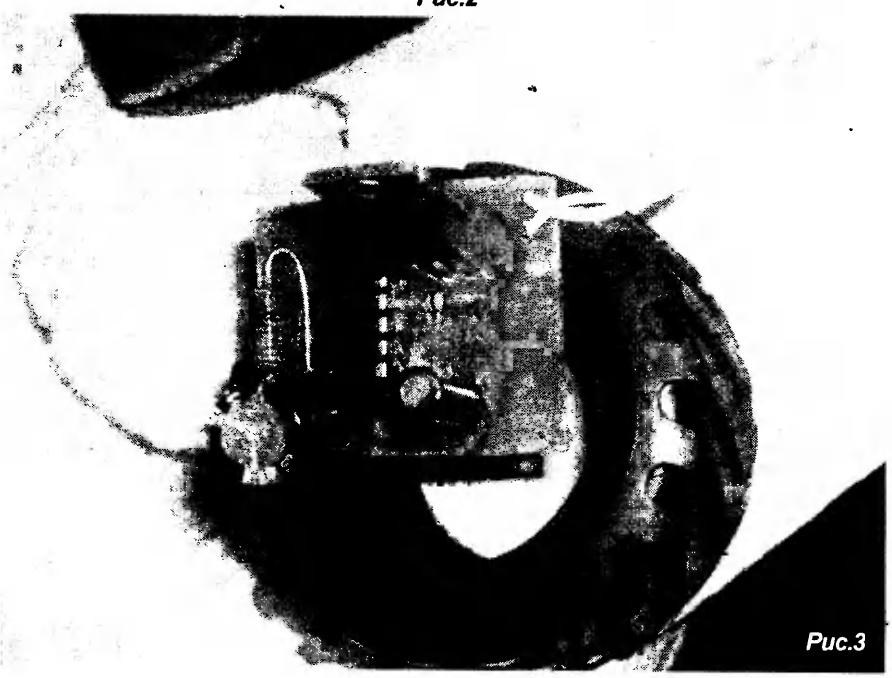

Рис.3

В обоих случаях к выходу схемы следует подключить лампочки или светодиоды. На входе схемы в обоих случая надо подключить питание, подаваемое при нажатии на тормоз, и общий провод автомобиля. Тогда при нажатии на тормоз, когда на вход схемы попадает +12В, схема начинает работу. При отпущенном тормозе, ясное дело, все тухнет.

Тому, кто захочет собрать данное устройство, следует не забыть подать питание на микросхему, оно подается на 7 (GND) и 14 (+12В) выводы микросхемы. Меняя емкость конденсатора C1 или сопротивление резистора R1, можно регулировать количество вспышек (т.к. при этом изменяется пауза от запуска схемы до момента постоянного горения), а цепь C2 и R2 регулирует период вспышек. Также не забываем о возможных проблемах с работниками ГАИ на дороге - тем, кто захочет подключить к этому блоку не дополнительные стопы, а основные, не лишним будет позаботиться о быстром отключении данного устройства, например, параллельно R1 поставить кнопку или тумблер с резистором 1 кОм (чтобы заряд происходил очень быстро), либо можно дополнительным переключателем коммутировать +12В на выход в обход реле.

Схема отлично работает на машине уже продолжительное время.

Небольшая добавка относительно замен. Все узнали в микросхеме CD4093B старую добрую К561ТЛ1, кроме того, у нее есть такой аналог, как HEF4093B (тоже популярный образец) и много других. Короче - эти микросхемы есть в любом городе. Транзистор BC547A можно поменять на любой аналогичный npn-транзистор. Это может быть КТ315, КТ3102, 2N3904 и много других. Главное, чтобы h21э был похожий (хотя можно просто базового тока дать побольше, для этого есть R5), а также чтобы транзистор проходил по току и напряжению коллектора. Конденсаторы могут быть любые, резисторы тоже. Как видно из схемы, здесь есть чем поиграться, все номиналы отнюдь не догма. Реле может быть любое подходящее по напряжению и току, полевик тоже практически любой.

Резисторы R3 и R4 служат для надежного разряда емкостей при выключении. Благодаря им емкости разрядятся примерно за то же время, за которое зарядились. Если нужно разрядить их быстрее, тогда надо, например, дополнительные разрядные ключи на реле или транзисторах, но можно без этого обойтись.

Radiokot.ru
Опубликовано 21.05.2009.

ХИЩНИК ХВАТАЕТ НА ЗВУК

НА ГАЧОК

Известно, что хищных щуку, судака и особенно окуня привлекает... звуковая приманка, будь то мормышка или блесна.

Изготовить такие акустические обманки довольно просто. На рисунках *1* и *2* показаны конструкции, соответственно, мормышки (1) и блесны (2).

Основной частью и той, и другой приманки является металлическая трубка (лучше из нержавейки) диаметром 10-12 мм, наполовину залитая свинцом.

Вторая половина заполняется стальными шариками от старых маленьких шарикоподшипников (3). Дробь свинцовая нежелательна - этот мягкий металл гремит глухо. В качестве стального цилиндрика можно использовать и колпачки авторучек.

Блесна (*рис.2*) подрезается по линии ***а-а*** и ***б-б***, а затем со стороны шариков запаивается пластинкой (5), а в свинцовую часть впаивается крючок (4). Аналогично изготавливается и звуковая мормышка (*рис.1*). К леске крепятся приманки с помощью колечек (7 и 6).

Крючок снабжается кучкой червей или небольшим мальком. Техника ловли мормышкой обычная: постучав о дно водоема, начинают медленно приподнимать приманку до высоты не более 15-20 см. На этой высоте (глубине) жирует судак. Блесну можно вести впроводку, с помощью спиннинга либо блеснить отвесно с лодки, обрывистого берега, наконец со свисающего к водоему ствола дерева.

Блесну нужно эпизодически резко встряхивать, чтобы создать приманивающий звуковой эффект.

рис. 1

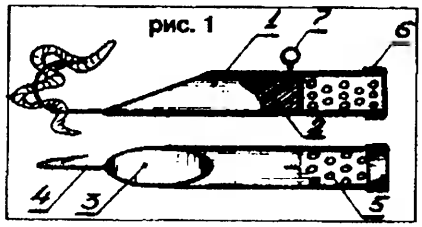

рис. 2

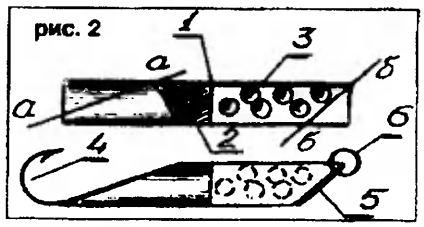

Практика показывает: акустические приманки уловистее обычных.

М. ВОРОНИН.

МОРМЫШКА МЕНЯЕТ "МАНИШКУ"

Каждый рыболов знает, как часто порой приходится перевязывать или менять мормышку как летом, так и зимой при ловле судака, а главное - привередливого и капризного окуня. Последнему подавай то серебристую, то желтую, а иногда и пятнистую приманку.

В своей практике я использую одну-две мормышки, чаще всего конусные, со сменными (обычно до десяти штук) по цвету «рубашками». Материала для их «пошива» предостаточно: это металлические банки из-под импортных напитков. Тем более, что расцветки можно подобрать на любой рыбий вкус.

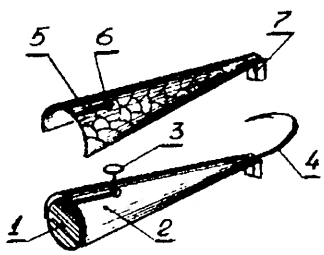

На *рисунке* показана нехитрая технология изготовления таких «манишек» и крепления их на самой мормышке. Вырезав треугольник из стенки банки, обжимают его по форме конуса, оставив в вершине треугольника лепесток (7), который затем придется загнуть перпендикулярно крючку. В лепестке (7) и юбочке (2) делаются прорези для последующего закрепления на мормышке, как видно из *рисунка* (5, 7). Такие сменные накладки удобнее всего использовать на мормышках с впаянными на стержне колечками (3). Если же мормышка имеет отверстие для пропускания лески, то желательно в отверстие вставить кембрик, дабы не повредить леску острыми краями прорези (5, 6).

На крючке накладка крепится также, с помощью прорези на лепестке (7).

Такой способ намного упрощает процесс ужения; нет необходимости возить на рыбалку большое количество мормышек. Таким же способом можно «переодевать» и другие типы мормышек - жучков, капелек, клопиков и т.д.

В. ПЕСТРЯКОВ.

ЧТОБЫ ЛЕСКА НЕ "САДИЛАСЬ"

Неправильно поступает тот, кто хранит леску в сухом, теплом месте. Она от этого теряет прочность. Лучше леску хранить в темном, прохладном месте.

При продолжительных перерывах в ловле рыбы снасть, намотанную на мотовильце, нужно держать в темноте в полиэтиленовом мешочке, смазанном внутри глицерином.

Резервные мотки лески держите в плотно закрывающейся банке, заполненной растительным маслом. Какого бы диаметра ни была леска, надо стараться, чтобы на ней было меньше узлов. Иначе она теряет прочность, обрываясь при поклевках. Поэтому образовавшиеся узлы надо немедленно развязывать концом швейной иглы. Чтобы леска не теряла прочность в местах связки обрыва и где крепится поводок или крючок, необходимо перед завязыванием узла концы лески на 2-3 минуты опустить в кипяток, тогда надежность узла будет гарантирована.

После окончания рыбалки леску следует сперва просушить и лишь потом нетуго наматывать на катушку или мотовильце. Мокрая леска в намотанном виде при высыхании "садится", сокращается в длине и теряет прочность.

Б. ГРЕБЕНЩИКОВ.

ЧТОБЫ НЕ ИСПОРТИТЬ СЕБЕ РЫБАЛКУ

Во время рыбалки в любое время года рыболова могут подстерегать самые неожиданные неприятности или непредвиденные ситуации. Например, при небрежном забросе снасти крючок может впиться в одежду, прибрежные ветки и камыши, а то еще хуже - в тело. А при извлечении крючка из пасти щуки можно поранить себе пальцы об острые зубы хищницы. Такие раны долго не заживают.

Опасно также ловить с щелястой лодки, ставить ее бортом к волне, налегать на борт или резко вставать в ней, в таких случаях запросто можно оказаться в воде. А поздней осенью и зимой вода, как известно, ледяная. При ловле с глинистого берега также можно легко соскользнуть в воду. К тому же крутой берег может и внезапно обрушиться, а в топком месте рыбаки нередко набирают воду в сапоги.

Но опаснее всего удить рыбу в нетрезвом виде. Тут и объяснять ничего не надо, и так все ясно. Будьте внимательны и осмотрительны, не создавайте себе на отдыхе проблем.

Ю. КУЦИН

ХИТРИНКИ

ВИВЕДЕННЯ РІЗНИХ ПЛЯМ

• Плями на одязі від дезодоранту видаляю, потерши їх перед пранням нашатирним спиртом.

• Рятуюся від "поцілунку" помади, натерши пляму підсолодженою водою. Тканину прополіскую.

• Нікотин видаляю, протираючи пляму розчином аміаку і гліцерину (1:1).

• Пляму від напою «Кола» знищую, поклавши під виріб чистий рушник і потерши пляму водою з гліцерином (1:1). Прополоскавши тканину, акуратно віджимаю.

• Шоколад із вовняних тканин прибираю, змазавши пляму гліцерином. Виріб прополіскую в теплій воді.

• Каву з вовни і шовку видаляю за допомогою кількох крапель гліцерину. Стару пляму виводжу, додаючи в гліцерин 1 ч.л. яєчного жовтка. Замочивши на якийсь час, промиваю виріб у теплій воді. Мило краще не використовувати!

• Жир виводжу, посипавши і протерши пляму дрібною сіллю.

• Плями від фруктів видаляю за допомогою невеликої кількості лимонного соку.

• Чорнило від кулькової ручки виводжу, протираючи пляму шматочком бавовняної тканини, просоченої спиртом.

• Пиво з більшості тканин видаляю мильною водою. З вовни - теплою підсоленою водою. Шовк рятую водою зі спиртом (1:1). Змочую пляму губкою до повного її зникнення.

• Висохлу пляму від лікеру виводжу, намочивши пляму цим же лікером, потім промиваю водою з милом.

• Свіжі винні плями посипаю сіллю, протираю лимонним соком і милом. Потім полощу і при необхідності повторюю.

• Свіжу пляму крові змиваю холодною водою. Стару пляму виводжу, використовуючи кілька крапель 3%-го розчину перекису водню.

• Іржу виводжу, змочуючи її холодною водою і посипаючи сіллю 2-3 рази. Полощу і висушую на сонці.

• Плями від трави протираю сумішшю з 2-х ч.л. спирту, 1 ч.л. нашатирного спирту і 3-х ч.л. гарячої води.

Тетяна АНТОНЮК.

м. Рівне.

"ПРАЛЬНІ" ЗНАКИ

Можна прати.

Прання заборонено.

Користуватися пральною машиною не можна.

Ощадливе прання. Точно витримувати температуру води, не піддавати сильній механічній обробці, при віджимі - повільний режим центрифуги.

30 Уважно дотримуватися зазначеної температури, не піддавати сильній механічній обробці, полоскати, переходячи поступово до холодної води, при віджимі в пральній машині ставити повільний режим обертання центрифуги.

Делікатне прання. Велика кількість води, мінімальна механічна обробка, швидке полоскання.

Тільки ручне прання при 1:40 град., не підлягає пранню в пральній машині. Не терти, не віджимати.

95 Прання з кип'ятінням.

50 Прання кольорової білизни (t° до 50 град.).

40 Прання білизни в теплій воді з нейтральними миючими засобами і прання кольорової білизни (t° до 40 град.).

Не віджимати, не викручувати.

ХАЗЯЙЦІ НА ЗАМІТКУ

• Жирні плями на плиті посипаю сіллю, а потім уже відтираю.

• Іржаві залізні листи чищу сирою картоплиною і дрібним річковим піском.

• Щоб руки не пахнули цибулею, протираю їх різаною зеленню петрушки.

• Від запаху часнику на руках рятує різана зелень селери.

• Кілька крапель нашатирного спирту, розведених у воді, видаляють із рук будь-які неприємні запахи.

• Щоб сковорідки і ка-струлі не пахнули рибою, протираю їх підігрітою сіллю, а потім обполіскую.

• Запах цибулі з кухонних дощок і столових приладів видаляю, натираючи їх сухою сіллю.

• Видаляю темний наліт із кофейника, наливши в нього воду і додавши шматочок лимона. Воду кип'ячу.

• Тупий ніж перед заточенням тримаю 0,5 години в слабкому сольовому розчині - після такої процедури його легше заточити.

Аліна ФЕВРАЛЬОВА.

м. Дзержинськ.

«СВОЇМИ РУКАМИ» - газета практичних порад для домашніх майстрів і радіолюбителів.

Реєстраційне свідоцтво КВ № 3791 видано 22 квітня 1999 р. Міністерством інформації України.

Передплатні індекси: по Україні - 35392, по Полтавській області - 37681.

Засновник - трудовий колектив редакції.

ЗКПО 22534239.

Р/р 26005192 в АК Полтаваобанку, МФО 331489.

Виходить 3 рази на місяць.

Адреса для кореспонденції: 36014, Полтава-14, а/с 1867.

Наш e-mail: martusi@yandex.ru

Комп'ютерне забезпечення Віталія та Андрія Мартусів.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі редакції газети «Дача» (тел. 56-03-84).

Підписано до друку 24.10.09 р. Зам. № 30.

Гонорарного фонду газета не має.

У випуску використані, крім спеціально підготовлених для газети «Своїми руками», матеріали довідкової літератури, вітчизняних і зарубіжних періодичних та наукових видань, спеціальних сайтів Інтернету.

Домашнім майстрам і радіолюбителям постійно нагадуємо про обов'язкову необхідність у їх практичній роботі, особливо з електричними струмами високих напруг, дотримуватися правил техніки безпеки!

Редактор В.І. МАРТУСЬ.